Dosarul nr. 3-631/2024
2-24017067-12-3-13022024

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

14 februarie 2025 **mun. Chișinău**

Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani)
În componența:
Președintele ședinței, judecător Marcel POPESCU
Grefier ȚIRULINIC Ina

examinând în ședință de judecată publică, acțiunea în contencios administrativ înaintată de Mastac Ion către Ministerul Apărării al Republicii Moldova și Marele Stat Major al Armatei Naționale cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanților la proces:

1. La 23 februarie 2024, Mastac Ion a înaintat o acțiune în contencios administrativ împotriva Ministerului Apărării al Republicii Moldova și Marelui Stat Major al Armatei Naționale cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, solicitând: *1) anularea răspunsului MA nr. 11/146 din 1 februarie 2024, prin care Ministerul Apărării a respins cererea prealabilă a lui Ion Mastac de anulare a actelor administrative defavorabile; 2) anularea actelor administrative defavorabile: ordinul Ministrului Apărării nr. 229 din 1 iunie 2021, în partea completării pct. 159 al ordinului menționat cu aliniatul „Valoarea soldelor reprezintă numărul de solde la care militarul a avut dreptul”, ordinul MA nr. 265 din 12 mai 2022 în partea prin care pct. 159 al OMA 229/2021 a fost completat cu alineatul menționat și ordinul SMSTM nr. 249 din 27 decembrie 2023, în partea prin care s-a dispus achitarea lui Ion Mastac a indemnizației unice de 11 solde lunare; 3) obligarea Ministerului Apărării să emită un act administrativ prin care să dispună achitarea lui Ion Mastac a indemnizației unice în conformitate cu prevederile art. 19 alin. (4) al Legii cu privire la statutul militarilor, în mărimea care exclude valoarea soldelor lunare primite anterior, la eliberarea reclamantului din serviciul militar în anul 2007 și 4) încasarea din contul Ministerului Apărării a venitului ratat și a cheltuielilor de judecată.*

2. În susținerea acțiunii înaintate, reclamantul a indicat că în perioada 2 iunie 1993 – 5 iulie 2007, acesta a activat în cadrul Ministerului Apărării la diferite funcții, fiind eliberat, la alegerea sa, din serviciul militar prin contract în legătură cu alegerea sa în funcție electivă, în temeiul pct. 140 lit. m) al Hotărârii de Guvern 941/2006, cu achitarea acestuia a indemnizației unice de concediere de 3 solde lunare (aproximativ 14.000,00 lei), în conformitate cu art. 19 alin. (5) al Legii cu privire la statutul militarilor nr. 162 din 30 septembrie 2005.

3. Reclamantul a menționat că în perioada 30 octombrie 2019 – 27 decembrie 2023, a fost reîncadrat și a îndeplinit serviciul militar prin contract și conform situației la 27 decembrie 2023, stagiul acestuia constituia 29 de ani 01 luni 00 zile, inclusiv 22 ani 00 luni 03 zile vechime calendaristică de stagiu militar, care-i acordă dreptul la indemnizație unică de 14 solde lunare prevăzută de art. 19 alin. (3) lit. d) al Legii nr. 162/2005.

4. Făcând trimitere la art. 19 alin. (4) al Legii nr. 162/2005, reclamantul a invocat că în cazul eliberării din serviciul militar prin contract, indemnizația unică se acordă în mărimea care exclude valoarea soldelor lunare primite anterior.

5. În același context, reclamantul a indicat că prin ordinul Șefului Marelui Stat Major al Armatei Naționale nr. 249 din 27 decembrie 2023, în legătură cu eliberarea repetată a acestuia din serviciul militar prin contract, în temeiul art. 19 alin. (4) al Legii cu privire la statutul militarilor și pct. 159 al ordinului Ministrului Apărării nr. 229 din 1 iunie 2021, cu modificările ulterioare, s-a dispus achitarea reclamantului a indemnizației unice de 11 solde lunare, ceea ce constituie suma de 144.900,00 lei, după reținerea din indemnizației a impozitului în cuantum de 12%.

6. Reclamantul a subliniat că, nefiind de acord cu ordinul sus-menționat și considerând că acesta îi lezează drepturile sale la proprietate și trai decent, s-a adresat către Ministerul Apărării și Marele Stat Major al Armatei Naționale cu o cerere prealabilă, solicitând anularea alineatului „Valoarea soldelor reprezintă numărul de solde la care militarul a avut dreptul” din pct. 159 al OMA nr. 229 din 1 iunie 2021 și OMA nr. 265/2022, precum și ordinul SMSTM nr. 249 din 27 decembrie 2023, în partea în care s-a dispus achitarea reclamantului a indemnizației unice de 11 solde lunare. Totodată, reclamantul a solicitat în cererea prealabilă și emiterea de către autoritățile menționate a unui act administrativ individual prin care acestuia să-i fie achitată indemnizația unică în mărimea care exclude valoare soldelor lunare primite anterior.

7. A evidențiat că pct. 159 al OMA nr. 229 din 1 iunie 2021 prevedea în mod expres că „În cazul eliberării repetate din serviciul militar prin contract, indemnizația unică se acordă în mărimea care exclude valoarea soldelor lunare primite anterior”, această dispoziție fiind în strictă corespundere cu prevederile art. 19 alin. (4) al Legii nr. 162/2005, iar prin OMA nr. 265 din 12 mai 2022, dispoziția a fost completată cu mențiunea „Valoarea soldelor reprezintă numărul de solde la care militarul a avut dreptul”.

8. Reclamantul a scos în evidență faptul că mențiunea respectivă nu se regăsește în art. 19 alin. (4) al Legii nr. 162/2005, iar interpretarea expresiei „valorii soldelor” ca „număr de solde” contravine prevederilor legislației civile, conform cărora valoarea,

în cazul banilor, se interpretează ca sumă de bani, mențiunea fiind, astfel, contrară normelor legale.

9. A precizat că indemnizația unică care urma să-i fie calculată era să fie de aproximativ 183.196,00 lei, compusă din 208.166,00 lei (14 solde) – 14.000,00 lei (valoarea primită la eliberare în 2007) – 24.980,00 lei (impozitul de 12%).

10. A susținut, reclamantul, că în urma ilegalităților expuse, admise de către Ministerul Apărării, acesta a fost prejudiciat material cu suma de 28.286,00 lei.

11. Drept urmare, nefiind de acord cu actele administrative sus-menționate, reclamantul a înaintat prezenta acțiune în contencios administrativ cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile, ca fiind ilegale, și obligarea autorităților pârâte de a emite un act administrativ individual favorabil reclamantului.

12. Fiindu-i expediată autorităților pârâte Ministerul Apărării și Marele Stat Major copiile de pe acțiune împreună cu înscrisurile anexate și fiindu-le acordate termene pentru a se expune pe marginea admisibilității și temeiniciei acțiunii de contencios administrativ, la 4 aprilie 2024, de la Ministerul Apărării a parvenit referință prin care autoritatea a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

13. În susținerea poziției sale, Ministerul Apărării a indicat că reclamantul, exprimându-și dezacordul cu calculul efectuat la stabilirea indemnizației unice la eliberare, prin achitarea a 11 solde lunare prin ordinul șefului Marelui Stat Major nr. 249 din 27 decembrie 2023, la 17 ianuarie 2024 acesta a înaintat o cerere prealabilă prin care a solicitat să fie abrogat pct. 159 în partea modificării acestuia prin ordinul nr. 265/2022, precum și emiterea unui act administrativ individual favorabil prin achitarea soldelor lunare în mărimea care exclude valoarea soldelor lunare primite anterior.

14. Autoritatea pârâtă a menționat că prin răspunsul nr. 11/146 din 1 februarie 2024, cererea prealabilă înaintată de reclamant, împreună cu toate solicitările, a fost respinsă ca neîntemeiată și au fost menținute în vigoare actele administrative contestate.

15. A precizat, autoritatea pârâtă, că prin prisma actelor normative menționate, la eliberarea primară din serviciul militar în anul 2007, datorită alegerii reclamantului în funcție electivă, și având în vedere faptul că acesta nu dispunea de vechimea necesară în serviciul militar pentru stabilirea pensiei, acestuia i s-au acordat 3 solde lunare, în conformitate cu prevederile art. 19 alin. (5) din Legea nr. 162/2005.

16. Drept urmare, a susținut Ministerul Apărării, la eliberarea repetată din serviciul militar, în anul 2023, vechimea calendaristică totală în serviciul militar a constituit 22 ani și 3 zile, fapt care a determinat aplicarea prevederilor art. 19 alin. (4) al Legii sus-menționate și a impus necesitatea excluderii a 3 solde lunare primite anterior, fiindu-i stabilită reclamantului indemnizația unică în valoare de 11 solde lunare, or, acesta a beneficiat anterior de indemnizație unică.

17. Astfel, a concluzionat autoritatea pârâtă, în cazul încetării repetate a raportului de serviciu, indemnizația unică bănească la eliberare urmează să reprezinte diferența dintre numărul de solde la care are dreptul militarul la moment și cele primite la eliberarea primară, or, contrar celor pretinse de reclamant, este mai puțin rațională ca

diferența respectivă să fie bazată pe mărimea concretă a sumei primite la prima și repetata eliberare, ceea ce ar genera, în mod nejustificat, posibilitatea acordării dreptului la nenumărate stabiliri sau repetate majorări a indemnizației unice calculate și achitate la eliberarea primară.

18. Autoritatea pârâtă a mai specificat că în mod analogic, raționamentul expus este folosit la achitarea indemnizațiilor la eliberarea repetată a funcționarilor publici, în condițiile art. 42 alin. (3) al Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158/2008.

19. Suplimentar, Ministerul Apărării a menționat că norma reglementată la art. 19 alin. (4) al Legii nr. 162/2005, în varianta inițială, până la aprobarea amendamentelor prin Legea nr. 148 din 14 iulie 2017, prevedea că „În cazul eliberării repetate din serviciul militar prin contract, indemnizația unică se acordă în mărimea care exclude mărimea indemnizației primite anterior", fiind modificată ulterior la sesizarea Parlamentului.

20. A precizat că consideră improprii și inaplicabile speței referințele reclamantului la prevederile art. 1992 din Codul civil, deoarece norma de drept substanțial evocată conferă o interpretară eronată a sensului prevederilor art. 19 alin. (4) din Legea 162/2005, dat fiind faptul că ea reglementează situațiile de îmbogățire nejustificată, ceea ce îi atribuie o semnificație diametral opusă în comparație cu ceea ce sugerează reclamantul prin alegațiile sale.

21. Totodată, a indicat că apreciază critic alegațiile reclamantului în raport cu aplicabilitatea prevederilor art. 3 al Legii cu privire la actele normative nr. 100/2017, deoarece sfera de aplicare a acestei legi se limitează exclusiv la actele normative și nu la actele administrative reglementate de Codul administrativ.

22. Ministerul Apărării a subliniat că legalitatea acțiunilor sale se manifestă prin prisma faptului aplicării uniforme a Legii care reglementează asemenea raporturi juridice.

23. Prin prisma circumstanțelor de fapt și de drept expuse, Ministerul Apărării a solicitat în referința depusă respingerea acțiunii de contencios administrativ înaintată de Ion Mastac, ca fiind neîntemeiată.

24. Ulterior, la 10 septembrie 2024, reclamantul Ion Mastac a depus în adresa instanței de judecată o cerere de concretizare a pretențiilor, solicitând, pe lângă anularea actelor administrative individuale defavorabile menționate în acțiunea inițială, și: *obligarea Ministerului Apărării și Marelui Stat Major să emită un act administrativ prin care să dispună achitarea reclamantului Ion Mastac a indemnizației unice de concediere în mărime de 14 solde lunare la 27 decembrie 2023, cu excluderea din valoarea acestor solde a valorii indemnizației de 3 solde lunare, pe care acesta le-a primit anterior, la eliberarea lui din serviciul militar în anul 2007, în conformitate cu art. 19 alin. (4) al Legii cu privire la statutul militarilor.*

25. La 20 noiembrie 2024, reclamantul Ion Mastac a mai depus o cerere de concretizare a pretențiilor, solicitând, astfel: *1) anularea răspunsului MA nr. 11/146 din 1 februarie 2024, prin care Ministerul Apărării a respins cererea prealabilă a lui Ion Mastac; 2) anularea ordinului SMSTM nr. 249 din 27 decembrie 2023, în partea prin care s-a dispus achitarea reclamantului Ion Mastac a indemnizației unice de 11 solde lunare și 3) obligarea Ministerului Apărării să calculeze și să achite reclamantului Ion*

Mastac indemnizația unică de concediere, în conformitate cu prevederile art. 19 alin. (4) al Legii cu privire la statutul militarilor, în mărime de 14 solde lunare la data eliberării cu excluderea din valoarea (suma totală) a acestor solde, a valorii indemnizației de 3 solde lunare, pe care reclamantul le-a primit anterior, la eliberarea lui din serviciul militar în anul 2007.

26. Drept urmare, la 11 decembrie 2024, Ministerul Apărării a depus o referință suplimentară la acțiunea de contencios administrativ concretizată, în care autoritatea pârâtă a indicat, pe lângă argumentele expuse în referința inițială, faptul că prin Legea nr. 248/2024 din 8 noiembrie 2024 pentru modificarea Legii nr. 162/2005, care a vizat și modificarea art. 19 alin. (4) din Legea nr. 162/2005 disputată în speță, cuvântul „valoare" a fost substituit cu cuvântul „numărul", fiind expusă, astfel, cu exactitate voința legiuitorului, garantându-se un cadru uniform în aplicabilitatea față de raporturile juridice în cadrul procedurilor administrative.

27. Astfel, a concluzionat autoritatea pârâtă, cadrul juridic relevant speței și anume art. 19 alin. (4) din Legea nr. 162/2005 cu privire la statutul militarilor a fost aplicat corect, împreună cu modificările ulterioare, precum și actele administrative normative ale Ministerului Apărării care au constituit baza emiterii actului administrativ individual și anume ordinul șefului Marelui Stat Major al Armatei Naționale nr. 249 din 27 decembrie 2023.

28. În temeiul celor relatate, autoritatea pârâtă și-a susținut în referința suplimentară solicitarea privind respingerea acțiunii înaintate de Ion Mastac, ca fiind una neîntemeiată.

29. Ulterior, la 6 decembrie 2024, autoritatea pârâtă Marele Stat Major al Armatei Naționale a depus referință la acțiunea în contencios administrativ înaintată de Ion Mastac, solicitând respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

30. În motivarea poziției sale, Marele Stat Major a invocat aceleași argumente de fapt și de drept expuse în referința și referința suplimentară depuse de către Ministerul Apărării.

31. În ședința de judecată, reclamantul Ion Mastac și-a susținut poziția expusă în acțiunea de contencios administrativ, în varianta concretizată, solicitând admiterea integrală a acțiunii, anularea actelor administrative individuale defavorabile menționate și obligarea Ministerului Apărării de a emite actul administrativ individual favorabil reclamantului privind calcularea și achitarea indemnizației unice de concediere în mărimea solicitată.

32. Reprezentantul Ministerului Apărării în cadrul ședinței de judecată a susținut poziția expusă în referință și a solicitat respingerea integrală a acțiunii în contencios administrativ, ca fiind neîntemeiată.

33. Reprezentantul Marelui Stat Major, fiind citat legal, nu s-a prezentat în ședința de judecată, fiind dispusă de către instanță examinarea cauzei în lipsa lui, or, acesta și-a expus poziția în referința depusă anterior.

Admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ:

34. În conformitate cu art. 22 alin. (1) din Codul administrativ, *autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.*

35. Conform art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, *instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.*

36. Potrivit alineatului (2) al aceluiași articol, *acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209; e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17; f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208; g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens; h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.*

37. Astfel, dispozițiile legale citate enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ:

i. prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului ;

ii. competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ;

iii. respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ;

iv. respectarea procedurii prealabile;

v. respectarea termenului de înaintare a acțiunii;

vi. prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.

38. Din acțiunea depusă, rezultă că reclamantul Ion Mastac solicită anularea răspunsului MA nr. 11/146 din 1 februarie 2024, prin care Ministerul Apărării a respins cererea prealabilă depusă de Ion Mastac și a refuzat anularea ordinului SMSTM nr. 249 din 27 decembrie 2023 în partea prin care s-a dispus achitarea acestuia a indemnizației unice de 11 solde lunare, precum și anularea ordinului SMSTM nr. 249 din 27 decembrie 2023, în partea prin care s-a dispus achitarea reclamantului a indemnizației unice de 11 solde lunare.

39. Totodată, reclamantul a solicitat și obligarea Ministerului Apărării să emită un act administrativ prin care acestuia să-i fie calculată și achitată indemnizația unică de

concediere, conform art. 19 alin. (4) al Legii cu privire la statutul militarilor, în mărime de 14 solde lunare la data eliberării cu excluderea din valoarea (suma totală) a acestor solde, a valorii (sumei) indemnizației de 3 solde lunare, pe care reclamantul le-a primit anterior, la eliberarea lui din serviciul militar.

40. Așadar, din solicitările înaintate de Ion Mastac, rezultă că acesta a formulat o acțiune în contestare și în obligare, or, acesta solicită atât anularea unui act administrativ individual emis în privința sa, cât și obligarea autorității publice de a emite un act administrativ individual.

41. Actele cauzei atestă că la 11 decembrie 2023 de către Ministerul Apărării al Republicii Moldova a fost emis ordinul nr. 0272 prin care s-a dispus eliberare din serviciul militar prin contract, la inițiativa militarului, a reclamantului Ion Mastac, care deținea statutul de colonel, aflat la dispoziția Ministrului apărării, iar ultima funcție deținută fiind ofițer principal de planificare și instruire J7 – Direcție instruire întrunită și doctrine Marele Stat Major al Armatei Naționale (f.d. 1 – dosar administrativ).

42. Ulterior, la 27 decembrie 2023, Marele Stat Major al Armatei Naționale a emis un alt ordin cu nr. 249, prin care, în legătură cu eliberarea repetată din serviciul militar prin contract al reclamantului Ion Mastac, s-a dispus, *inter alia*¸ achitarea acestuia a indemnizației unice în conformitate cu prevederile art. 19 alin. (4) din Legea nr. 162/2005 cu privire la statutul militarilor și pct. 159 din Regulamentul cu privire la salarizarea și asigurarea cu alte drepturi bănești a militarilor din cadrul Ministerului Apărării, în mărime de 11 solde lunare, dat fiind faptul că prin ordinul nr. 134 din 17 iulie 2007 acestuia deja i-au fost achitate 3 solde lunare în temeiul art. 19 alin. (5) din legea sus-menționată (f.d. 2 – dosar administrativ).

43. Nefiind de acord cu actul administrativ individual emis în privința sa, Ion Mastac a depus la 17 ianuarie 2024 o cerere prealabilă prin care a solicitat Ministerului Apărării anularea mențiunii „Valoarea soldelor reprezintă numărul de solde la care militarul a avut dreptul” din pct. 159 al OMA nr. 229 din 1 iunie 2021 și OMA nr. 265/2022, în partea în care s-a dispus modificarea/completarea pct. 159 al OMA nr. 229/2021 cu mențiunea expusă, dar și a ordinului SMSTM nr. 249 din 27 decembrie 2023, în partea prin care s-a dispus achitarea lui Ion Mastac a indemnizației unice de 11 solde lunare. Totodată, reclamantul a solicitat obligarea Marelui Stat Major să emită un act administrativ prin care să dispună achitarea indemnizației unice în conformitate cu prevederile art. 19 alin. (4) al Legii cu privire la statutul militarilor, în mărimea care exclude valoarea soldelor lunare primite (f.d. 8-10 – dosar administrativ).

44. Drept rezultat, la 1 februarie 2024, autoritatea publică Ministerul Apărării a emis răspunsul nr. 11/146 prin care reclamantul a fost informat că nu există premise obiective de declarare a nulității actelor administrative contestate și, respectiv, autoritatea se va abține de la intenția de abrogare a acestora (f.d. 11-12 – dosar administrativ).

45. În consecință, la 13 februarie 2024, reclamantul Ion Mastac a depus prezenta acțiune în contencios administrativ în instanța de judecată (f.d. 4-8).

46. Conform art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, *actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.*

47. Ordinul șefului Marelui Stat Major nr. 249 din 27 decembrie 2023 contestat de reclamant reprezintă un act administrativ individual în sensul articolului sus-menționat.

48. În conformitate cu art. 208 alin. (1) din Codul administrativ, *în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.*

49. Potrivit alineatului (3) al articolului expus, *dacă procedura prealabilă nu este prevăzută de lege, acțiunea în obligare se admite numai în cazul în care reclamantul a depus anterior la autoritatea publică competentă o cerere de emitere a actului administrativ individual.*

50. În acest context, urmează a fi notate și prevederile art. 165 alin. (1) din Codul administrativ, potrivit cărora, *cererea prealabilă se depune în termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea actului administrativ individual ori a respingerii petiției. Daca autoritatea publică nu soluționează cererea în termenul prevăzut de prezentul cod, cererea prealabilă poate fi depusă în decursul unui an de la expirarea termenului.*

51. De asemenea, instanța de judecată reține că competența pentru examinarea prezentei acțiuni, în conformitate cu art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) din Codul administrativ, îi revine Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), acțiunea în contencios administrativ fiind depusă cu respectarea dispozițiilor legale menționate.

52. Aşadar, raportând circumstanțele de fapt la prevederile legale expuse, instanța de judecată apreciază acțiunea depusă de Ion Mastac ca fiind admisibilă.

Aprecierea instanței de judecată cu privire la fondul acțiunii în contencios administrativ:

53. Audiind explicațiile participanților la proces, studiind acțiunea în contencios administrativ înaintată de Ion Mastac împreună cu înscrisurile anexate, argumentele invocate, precum și referințele prezentate de autoritățile publice pârâte împreună cu dosarul administrativ și raportându-le, per ansamblu, la prevederile normelor legale relevante cauzei, instanța de judecată concluzionează că acțiunea în contencios administrativ urmează a fi respinsă integral, din considerentele ce urmează:

54. În conformitate cu art. 20 din Codul administrativ, *dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.*

55. Potrivit art. 17 din Codul administrativ, *drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.*

56. Articolul 189 alin. (1) din Codul administrativ stabilește că, *orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.*

57. Conform art. 21 alin. (1) din Codul administrativ, *autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative.*

58. Totodată, se notează că potrivit art. 22 alin. (1) din Codul administrativ, *autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.*

59. Materialele cauzei atestă că la 11 decembrie 2023, de către Ministerul Apărării a fost emis Ordinul nr. 0272, referitor la activ, prin care, în temeiul prevederilor art. 35 alin. (3) lit. m) din Legea nr. 162/2005 cu privire la statutul militarilor și conform Regulamentului cu privire la modul de îndeplinire a serviciului militar în Forțele Armate, s-a dispus eliberarea din serviciul militar prin contract, în rezervă, în baza pct. 140 lit. m) cu privire la eliberarea din inițiativa personală a militarului, cu dreptul de a purta uniforma militară și semnele distinctivă a lui Ion Mastac, colonel aflat la dispoziția Ministrului apărării, ultima funcție deținută fiind ofițer principal secție planificare și instruire J7. Totodată, în ordin a fost indicată vechimea calendaristică în serviciu de: 22 ani 00 luni 03 zile; și vechimea integrală de: 29 ani 00 luni 00 zile.

60. Ulterior, la 27 decembrie 2023, Marele Stat Major al Armatei Naționale a emis Ordinul nr. 249 prin care, în legătură cu eliberarea repetată a lui Ion Mastac din serviciul militar prin contract, s-a dispus achitarea indemnizației unice în conformitate cu prevederile art. 19 alin. (4) din Legea nr. 162/2005 cu privire la statutul militarilor și pct. 159 din Regulamentul cu privire la salarizarea și asigurarea cu alte drepturi bănești ale militarilor din cadrul Ministerului Apărării, aprobat prin ordinul Ministrului Apărării nr. 220, cu modificările ulterioare, în mărime de 11 solde lunare, dat fiind faptul că în temeiul ordinului comandantului Institutului militar al Forțelor Armate nr. 134 din 17 iulie 2007, reclamantului Ion Mastac i-au fost achitate 3 solde lunare în temeiul art. 19 alin. (5) din Legea nr. 162/2005. Totodată, în ordin a fost menționat că vechimea calendaristică totală în serviciul militar la eliberarea repetată din serviciul militar prin contract constituie: 22 ani 00 luni 03 zile.

61. La înaintarea acțiunii în contencios administrativ, reclamantul Ion Mastac și-a fundamentat poziția pe o pretinsă ilegalitate a actului administrativ individual contestat – Ordinul SMSTM nr. 249 din 27 decembrie 2023, pe care reclamantul îl consideră drept unul defavorabil.

62. Așadar, potrivit Legii nr. 162/2005, *militari în contract* sunt cetățenii încadrați în serviciul militar prin contract. *Soldă lunară* reprezintă salariul funcției, sporul pentru gradul militar și sporul pentru vechime în serviciul militar, suplimente și sporuri la salariul funcției și alte plăți de stimulare cu caracter permanent.

63. În conformitate cu art. 35 alin. (3) lit. m) din Legea nr. 162/2005, *eliberarea militarilor din serviciul militar prin contract se efectuează în următoarele cazuri: m) la inițiativa personală a militarului.*

64. Potrivit art. 19 alin. (3) din legea sus-menționată, *în cazul eliberării din serviciul militar prin contract în temeiul art. 35 alin. (3) lit. a) sau m), dacă militarul are dreptul la pensie, în temeiul art.35 alin. (3) lit. b) - d) şi h), lui i se acordă o indemnizaţie unică în corespundere cu vechimea calendaristică în serviciul militar:*

a) de la 5 la 10 ani – în mărime de 6 solde lunare;
b) de la 10 la 15 ani – în mărime de 8 solde lunare;
c) de la 15 la 20 de ani – în mărime de 10 solde lunare;
d) de la 20 la 25 de ani – în mărime de 14 solde lunare;
e) de la 25 la 30 de ani – în mărime de 16 solde lunare;
f) 30 de ani şi mai mult – în mărime de 18 solde lunare.

65. Alineatul (4) al articolului expus stabilește că, *în cazul eliberării, în mod repetat, din serviciul militar prin contract, indemnizația unică se acordă în mărimea care exclude valoarea soldelor lunare primite anterior.*

66. Iar alineatul (5) al articolului 19 din Legea nr. 162/2005, prevede că, *militarilor prin contract, eliberați din serviciul militar din diverse motive, cu excepția celor eliberați conform art.35 alin.(3) lit. e)-g), k), m) şi o), care nu au vechimea în serviciu necesară pentru stabilirea pensiei li se acordă 3 solde lunare.*

67. În același context, instanța de judecată reține că potrivit pct. 159 din Regulamentul cu privire la salarizarea și asigurarea cu alte drepturi bănești a militarilor din cadrul Ministerului Apărării, aprobat prin Ordinul Ministerului Apărării nr. 229 din 1 iunie 2021, *în cazul eliberării repetate din serviciul militar prin contract, indemnizația unică se acordă în mărimea care exclude valoarea soldelor lunare primite anterior.*

68. Totodată, se notează că prin Ordinul Ministerului Apărării nr. 265 din 12 mai 2022 a fost modificat Regulamentul menționat, fiind completat pct. 159 cu mențiunea „*Valoarea soldelor reprezintă numărul de solde la care militarul a avut dreptul”.*

69. Așadar, în cadrul ședinței de judecată s-a stabilit cu certitudine faptul că reclamantul Ion Mastac, la inițiativa sa proprie, a fost eliberat din serviciul militar prin contract în anul 2007.

70. Astfel, prin ordinul comandantului Institutului militar al Forțelor Armate nr. 134 din 17 iulie 2007, reclamantului i-au fost achitate trei solde lunare, în conformitate cu prevederile art. 19 alin. (5) din Legea nr. 162/2005 cu privire la statutul militarilor.

71. Ulterior, reclamantul a fost reîncadrat în serviciul militar prin contract în perioada 30 octombrie 2019 – 27 decembrie 2023, la 11 decembrie 2023 fiind emis de către Ministerul Apărării ordinul nr. 0272 cu privire la eliberarea din serviciul militar prin contract a reclamantului Ion Mastac, din inițiativă proprie, în conformitate cu art. 35 alin. (3) lit. m) al Legii nr. 162/2005.

72. Drept consecință, Marele Stat Major a emis ordinul nr. 249 din 27 decembrie 2023 prin care a dispus achitarea reclamantului a 11 solde lunare, în temeiul art. 19 alin. (5) din Legea nr. 162/2005.

73. Soldele lunare achitate reclamantului în temeiul ordinului sus-menționat a fost stabilite prin efectuarea calculului: soldele lunare prevăzute de art. 19 alin. (3) al legii pentru vechimea calendaristică în serviciul militar pe care o deținea Ion Mastac la momentul eliberării din serviciul militar, cu excluderea soldelor lunare primite anterior.

74. Așadar, conform actelor cauzei, la momentul eliberării repetate din serviciu a reclamantului – 27 decembrie 2023, acesta avea vechimea calendaristică totală în serviciul militar de 22 ani 00 luni 03 zile, respectiv, conform prevederilor art. 19 alin. (3) din legea prenotată, indemnizația ce urma a fi acordată în corespundere cu vechimea calendaristică în serviciul militar era în valoare de 14 solde lunare.

75. Tot aici, se reiterează că la eliberarea primară din serviciul militar din anul 2007, reclamantul Ion Mastac a beneficiat de indemnizația unică de eliberare în valoare de 3 solde lunare, în condițiile art. 19 alin. (5) din Legea nr. 162/2005.

76. Potrivit Certificatului nr. 44/87 din 28 martie 2024, în perioada lunii decembrie a anului 2023, s-a calculat și transferat la cardul reclamantului Ion Mastac indemnizația de concediere în mărime de 11 solde lunare care constituie suma de 164.659,00 lei (f.d. 13 – dosar administrativ).

77. Din argumentele invocate de către reclamant în acțiune, se denotă dezacordul reclamantului cu privire la suma indemnizației unice calculate la eliberarea repetată din serviciul militar prin contract.

78. În susținerea ilegalității actului administrativ individual emis în privința sa, reclamantul invocă faptul că în art. 19 alin. (4) din Legea nr. 162/2005 nu se regăsește sintagma „Valoarea soldelor reprezintă numărul de solde la care militarul a avut dreptul”, iar introducerea acesteia în textul actului administrativ ar reprezenta o încălcare a legislației civile, reclamantul oferindu-i o interpretare proprie a prevederile art. 19 alin. (4) din legea prenotată și anume a sintagmei „valoarea soldelor lunare primite anterior”, și anume că „valoarea” reprezintă „suma” și nu „numărul”.

79. Cât privește acest argument, instanța de judecată reține că acordarea indemnizației unice în legătură cu eliberarea din serviciul militar prin contract este reglementată prin Legea nr. 162/2005 cu privire la statutul militarilor, cât și Regulamentul cu privire la salarizarea și asigurarea cu alte drepturi bănești a militarilor din cadrul Ministerului Apărării, aprobat prin Ordinul ministrului apărării nr. 229/2021, cu modificările ulterioare.

80. Deci, legea sus-menționată stabilește dreptul și limitele acordării indemnizației unice la eliberare, iar Regulamentul prenotat stabilește regulile și condițiile de acordare a acestei indemnizații.

81. Aici, instanța notează că Regulamentul menționat nu intră în contradicție cu prevederile Legii nr. 162/2005, or, acesta prin sintagma „Valoarea soldelor reprezintă numărul de solde la care militarul a avut dreptul” oferă o interpretare efectivă a prevederilor Legii prenotate, în vederea aplicării echitabile și uniforme a acesteia.

82. Instanța de judecată atestă că logica și raționamentul unei asemenea interpretări se regăsește și în cazul achitării indemnizației unice cu privire la eliberarea repetată a funcționarilor publici, în temeiul art. 42 alin. (3) din Legea nr. 158/2008.

83. Totodată, se reține că o asemenea interpretare a fost oferită și de Comisia protecție socială, sănătate și familie din cadrul Parlamentului Republicii Moldova în răspunsul nr. 433 din 24 septembrie 2014 oferit Ministrului apărării, potrivit căruia indemnizația unică acordată în mărimea care exclude mărimea indemnizației primite anterior, în cazul eliberării repetate din serviciul militar prin contract, va constitui o mărime calculată în solde lunare.

84. În acest context, instanța reține ca fiind întemeiat argumentul Ministerului Apărării potrivit căruia în cazul încetării repetate a raportului de serviciu, indemnizația unică bănească la eliberare urmează să reprezinte diferența dintre numărul de solde la care are dreptul militarul la moment și cele primite la eliberarea primară, or, este mai puțin rațional ca diferența respectivă să fie bazată pe mărimea concretă a sumei primite la prima și repetata eliberare, ceea ce nejustificat ar genera posibilitatea acordării dreptului la nenumărate stabiliri sau repetate majorări a indemnizației unice calculate și achitate la eliberarea primară.

85. Drept urmare, având în vedere circumstanțele expuse, instanța de judecată apreciază critic acest argument al reclamantului privind pretinsa ilegalitate a actului administrativ individual, or, aplicarea prevederilor art. 19 alin. (4) al Legii nr. 162/2005 de către Marele Stat Major al Armatei Naționale în cazul reclamantului Ion Mastac s-a efectuat în conformitate cu interpretarea, voința și scopul prevăzute de legiuitor.

86. Acest raționament poate fi dedus și din faptul că art. 19 alin. (4) al Legii prenotate a fost modificat prin Legea nr. 248 din 8 noiembrie 2024, în vigoare din 21 decembrie 2024, prin care expresia „valoarea soldelor lunare” a fost substituită cu expresia „numărul soldelor lunare”.

87. Așadar, ținând cont de circumstanțele de fapt și de drept expuse, instanța de judecată constată că reclamantul Ion Mastac a eșuat în probarea celor invocate în susținerea solicitării sale privind anularea actului administrativ individual contestat - ordinul SMSTM nr. 249 din 27 decembrie 2023, precum și a răspunsului MA nr. 11/146 din 1 februarie 2024 în partea în care s-a respins cererea prealabilă cu solicitarea privind anularea ordinului SMSTM nr. 249 din 27 decembrie 2023, or, în vederea evaluării legalității actului administrativ individual contestat, instanța de judecată urmează să evalueze și să aprecieze circumstanțele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii acestui act, iar din ansamblul actelor prezente la materialele cauzei, instanța atestă inexistența unor temeiuri a unei eventuale admiteri a solicitării reclamantului și, drept consecință, se atestă legalitatea și temeinicia actului administrativ individual emis.

88. În același context, instanța va constata că acțiunile Marelui Stat Major al Armatei Naționale la emiterea ordinului nr. 249 din 27 decembrie 2023, au fost efectuate în strictă conformitate cu cadrul legal care guvernează situația din speță, nefiind stabilite vicii în privința actului administrativ individual, precum și nu au fost constatate alte temeiuri de anulare a acestuia.

89. Cât privește solicitarea reclamantului privind obligarea Ministerului Apărării să emită un act prin care să calculeze și să achite acestuia indemnizația unică de concediere în conformitate cu prevederile art. 19 alin. (4) al Legii cu privire la statutul militarilor, în mărime de 14 solde lunare la data eliberării excluderea din valoarea acestor solde a valorii indemnizației de 3 solde lunare pe care Ion Mastac le-a primit anterior, la eliberarea lui din serviciul militar în anul 2007, instanța de judecată atestă netemeinicia acestei solicitări.

90. Or, reclamantul a beneficiat deja de prevederile art. 19 alin. (4) al Legii prenotate prin emiterea Ordinului SMSTM nr. 249 din 27 decembrie 2023, prin care s-a dispus calcularea și achitarea acestuia a indemnizației unice în mărime de 11 solde lunare, fiind excluse cele 3 solde lunare achitate potrivit art. 19 alin. (5) din Legea nr. 162/2005, la eliberarea primară a acestuia din serviciul militar prin contract în anul 2007.

91. Așadar, reclamantul, în conformitate cu prevederile legale în domeniu, a beneficiat de dreptul său în cuantumul și limitele stabilite de lege în acest sens, iar o eventuală admitere a acestei solicitări înaintate ar duce la achitarea repetată (dublare) a unei indemnizații unice de care reclamantul deja a beneficiat.

92. Astfel, atât timp cât reclamantul deja a beneficiat de indemnizația unică pe care o solicită și anume de 14 solde lunare, cu excluderea a 3 solde lunare achitate la eliberarea primare, înaintarea solicitării privind obligarea emiterii actului administrativ de achitare a aceleiași sume și în baza aceluiași temei legal, nu reprezintă altceva decât pretinderea unei sume de care reclamantul nu mai poate beneficia și la care nu mai este îndreptățit, or, acest raționament poate fi dedus din însuși caracterul „unic” al indemnizației menționate.

93. Drept urmare, instanța de judecată nu poate reține argumentele invocate de reclamantul Ion Mastac în acțiunea de contencios administrativ, motiv din care va respinge solicitările reclamantului privind obligarea Ministerului Apărării să emită un act administrativ individual favorabil prin care să calculeze și să achite reclamantului indemnizația unică în conformitate cu prevederile art. 19 alin. (4) din Legea nr. 162/2005, precum și anularea răspunsului MA nr. 11/146 din 1 februarie 2024, în partea în care s-a respins cererea prealabilă privind obligarea Ministerului Apărării se emită actul administrativ individual, or, aceste solicitări sunt neîntemeiate.

94. Așadar, se atestă legalitatea actului administrativ individual emis în privința reclamantului, or, de către autoritatea pârâtă a fost respectată procedura de emitere, actul a fost emis în conformitate cu competențele și normele materiale și în conformitate cu legislația în vigoare la momentul emiterii actului.

95. Mai mult decât atât, instanța reține că argumente invocate de către reclamant în acțiunea de contencios administrativ nu ating nivelul minim pentru a fi posibilă înlăturarea prezumției de legalitate de care se bucură actul administrativ individual contestat, ceea ce denotă faptul că temei de admitere a acestui capăt de acțiune, în sensul formulat, nu există.

96. Totodată, se atestă netemeinicia solicitării reclamantului privind obligarea autorității pârâte să emite un act administrativ individual, or, reclamantul a eșuat în probarea și susținerea solicitării.

97. Astfel, instanța concluzionează asupra faptului că activitatea administrativă efectuată de autoritățile pârâte este una legală și întemeiată, fiind efectuată în conformitate cu prevederile legislației și, dat fiind faptul că instanța nu a constatat admiterea de încălcări la emiterea actului administrativ individual, precum și a răspunsului prin care a fost respinsă cererea prealabilă a reclamantului, legalitatea acestora nefiind pusă la îndoială de către instanța de judecată și nefiind combătută prin probe pertinente și concludente de către reclamant, instanța constată că nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a) – b) alin. (1) al articolului 224 din Codul administrativ.

98. Având în vedere faptul că instanța de judecată s-a expus asupra argumentelor de principiu invocate de reclamant, în rest, instanța de judecată respinge argumentele reclamantului și consideră că nu este necesar să răspundă la fiecare în parte, acestea fiind vădit neîntemeiate și inadmisibile, ori, în sensul jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, articolul 6 § 1 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului obligă, *inter alia*, instanțele naționale să examineze adecvat declarațiile, argumentele și probele, cu toate acestea, deși articolul 6 § 1 al Convenției obligă instanțele să-și motiveze deciziile, acesta nu poate fi interpretat ca impunând instanțelor să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument (*a se vedea Van de Hurk v. the Netherlands, 19 aprilie 1994, §§ 59 și 61, Series A nr. 288, și Burg v. France (dec.), nr. 34763/02, ECHR 2003*-II).

99. Întinderea obligației de a-și motiva deciziile poate varia în conformitate cu natura deciziei și trebuie determinată în lumina circumstanțelor cauzei (*a se vedea Ruiz Torija v. Spain și Hiro Balani v. Spain, 9 decembrie 1994, Series A nr. 303-A și 303-B, § 29 și, respectiv, § 27; și Helle v. Finland, 19 decembrie 1997, § 55, Reports of Judgments and Decisions 1997-VIII, inclusiv hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului pronunțată în pricina Fomin v. Moldova, nr. 36755/06, § 31, 11 octombrie 2011*).

100. Ținând cont de circumstanțele constatate și normele de drept reținute supra, întru respectarea principiului legalității procesului judiciar și, respectiv, al dreptului la un proces echitabil, cu respectarea limitelor controlului judecătoresc, instanța de judecată ajunge la concluzia de a respinge ca neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ înaintată de Mastac Ion către Ministerul Apărării al Republicii Moldova și Marele Stat Major al Armatei Naționale cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

101. Conform art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, *examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: f) respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a) – e).*

102. În conformitate cu prevederile art. 219, 224 alin. (1) lit. f) și 232 Cod administrativ, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se respinge ca neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ înaintată de Mastac Ion către Ministerul Apărării al Republicii Moldova și Marele Stat Major al Armatei Naționale cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Rîșcani).

Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani).

Președintele ședinței,
Judecător **Marcel POPESCU**